

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรมการแพทัย มหาวิทยาลัยมหิดลและองค์กรอนามัยโลก. ดังนี้วัตถุพัฒนาการและการเจริญเติบโตของเด็กไทย. ใน การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการพัฒนาการเด็กในงานสาน粲สุขมูลฐาน: การดำเนินงานและการควบคุมกำกับ, หน้า 24-27. กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย, 15 พฤศจิกายน 2533.

เกริกศักดิ์ บุญญาพุงต์. ปัญหาในการเลี้ยงดูบุตรของสตรีที่ทำงานนอกบ้านในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่. รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2530 คณะกรรมการ เอกภัจจ์ เรื่องการเลี้ยงดูและการอบรม. สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. ประมวลผลงานวิจัย ในประเทศไทย เกี่ยวกับการอบรม เลี้ยงดูเด็กไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี, 2526.

จารุรา สุวรรณ์. แบบฉบับการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่กำลังเปลี่ยนแปลงของครอบครัวรายได้น้อยที่อยู่ในเมือง. รายงานการวิจัยฉบับที่ 24 สถาบันวิจัยพัฒนาศึกษาสตรี มหาวิทยาลัยคริสต์ศรีวิโรฒ ประสานมิตร, 2524
.หน่วยที่ 6 สภาพพัฒนาการและการอบรมเลี้ยงดูเด็กไทย. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดู. หน้าที่ 42-43. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2527
, ดาวเดือน พัฒนาภิวัตน์ และ เพ็ญแข ประจำปีจนนิค. พัฒนาศึกษาสตรี เล่ม 1: พื้นฐานการเข้าใจทางจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยพัฒนาพาณิช จำกัด, 2521.
, ลาดทอง ใน ภูภิรมย์ และภัทร์ สุคนธารพย์. อิทธิพลของสังคมต่อพัฒนาการเด็ก หมู่บ้านพวน เมือง ตำบลบ้านขาว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. รายงานการวิจัยฉบับที่ 13 สถาบันวิจัยแห่งชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก, 2513

จิตรา วสุวนิช. หน่วยที่ 6 ครอบครัวกับพัฒนาการเด็ก. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพัฒนาศึกษาเด็ก. หน้า 12-13. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กรุงเทพมหานคร: วิศวกรรมศาสตร์, 2524.

จิราภรณ์ อารยะรังสฤษฎ์. อิทธิพลของแม่ที่มีต่อพัฒนาการเด็กในด้านต่างๆ. วารสารແນະແນວ 24 (มิถุนายน-กรกฎาคม 2533): 41-43.

จุ่มพล หนิมพานิช. ครอบครัวกับการเมืองและค่านิยมประชาธิปไตย. วารสารคณะเศรษฐศาสตร์ 4 (กันยายน 2522): 20-25.

ฉลองรัช อินทรีย์. อิทธิพลของสิ่งต่างๆที่มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรพัฒนา, 2528.

ฉบับรวม วรศรี. บทบาทของพี่เลี้ยงต่อการพัฒนาความสามารถด้านการช่วยเหลือคนءองของเด็กวัยก่อนเข้าเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522 ชุจิตต์ พิทักษ์ผล. การอบรม เลี้ยงดูเด็ก ในครอบครัวที่มีสุนัขทางเศรษฐกิจสังคมต่างในจังหวัดกรุงเทพมหานครและชนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2505

นงลักษณ์ สินลีบูล แสงละอุ ชุดigr. หน่วยที่ 11 การสร้างเสริมให้เด็กช่วยคนءองและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้. ในเอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก. หน้า 193-208.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กรุงเทพมหานคร: วิศวกรรมการพิมพ์, 2526.

แนนซ์ กิปส์. ชีวิตในยุคเร่งรีบ. เสรีภาพ ฉบับที่ 2 (2534): 16-21.

นภาการณ์ หวานนท์. ผลกระทบไปทำงานนอกบ้านของภรรยาที่มีต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520

ดวงกมล เว็บรรยงรัตน์. หน่วยที่ 8 อิทธิพลของครอบครัวต่อเด็ก. ในเอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดู. หน้า 543. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2527

ดวงเดือน พันธุ์มนวนิว. ข้อความจากการวิจัยการอบรม เลี้ยงดูเด็ก ในครอบครัวไทย.

วารสารແນະແນວ 17 (เมษายน-พฤษภาคม 2526): 21-28.

. วิธีการอบรม เลี้ยงดูเพื่อส่งเสริมลักษณะของเยาวชนไทย. วารสารจิตวิทยาคลินิก 8 (มีนาคม 2520): 27-29.

, อรพินทร์ ชุชม แสงงามตา วนินทานนท์. ปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศที่เกี่ยวกับการอบรม เลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย. รายงานการวิจัยฉบับที่ 32 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสตัลลิงวิโรฒ ประสานมิตร, 2528

ดวงเดือน เพ็ญ ชาติทานนท์, สำรวຍ ศรีภาคย์, ลักษณา เทพพรธนะ และ สุลักษณ์ มีชัยกรพย.

กายวิภาคศาสตร์ และสรีระวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2518.

ปลมันท์ ลักษุทอง. สัมพันธภาพในครอบครัวและสุขภาพจิตของวัยรุ่นที่บิดาเป็นโรคพิษสุร้ายเรื้อรัง: ศึกษาเฉพาะกรณีบุตรหาดในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531

ประคง กรณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2525.

ประណต เล็กสาวสตี. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรม เลี้ยงดูเด็ก การพั้งผู้อื่น พฤติกรรมด้านความเป็นผู้นำและความรู้สึกรับผิดชอบ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517

- ประดิనนท์ อุปมัย. หน่วยที่ 9 การพัฒนาความรับผิดชอบของเด็ก. ในเอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก. หน้า 181, 203-209. มหาวิทยาลัยสูงทัยธรรมราช กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายการพิมพ์สำนักเทคโนโลยีการศึกษา, 2524
- ปริยา เกตุทัด. หน่วยที่ 4 การอบรม เลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน. ในเอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดู. หน้า 278. มหาวิทยาลัยสูงทัยธรรมราช กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสูงทัยธรรมราช, 2527.
- พจนาน ภิรมย์ประ เมศ. การอบรม เลี้ยงดูกับพัฒนาการของเด็กวัยก่อนเรียน: ศึกษาเฉพาะกรณีลูกสาว อิงค์ตาณุวัฒน์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532
- พยอม อิงค์ตาณุวัฒน์. จิตวิทยาพัฒนาการเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โครงการสำราدارิราช, 2524
- และอัมพล สุอัมพัน. เลี้ยงลูกอย่างไรให้มีคุณภาพและมีความสุข. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เจริญวิทยาการพิมพ์, 2531.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพัฒนาระบบทั่วไปและสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์และทำปักษ์เจริญผล, 2531
- มธุรส วีรกำแหง. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ไฟลัมกอร์ การคิดแบบไม่ยึดตน เอง เป็นคุณย์รวม การอบรม เลี้ยงดูในการฝึกให้พึงตน เอง และ ในการยับยั้งการพึงตน เองของเด็กไทย เชื้อชาติไทยและเด็กไทยเชื้อชาติจีน ในระดับอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515
- มาลา วิรุณานนท์. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ไฟลัมกอร์แบบการรับรู้และการเลี้ยงดูลูกในการฝึกให้ลูกพึงตน เอง กับ ในการยับยั้งการพึงตน เอง เปรียบเทียบเด็กนรคลวบกับเด็ก ในต่างจังหวัด ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2515
- เยาวลักษณ์ หาญชิรพงศ์. ปัจจัยที่มีผลต่อระดับพัฒนาการด้านนิสัยส่วนบุคคลและสังคมของเด็กก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532
- ลัดดาวลักษณ์ รอดมนี. การเข้าร่วมงานสื่อและคุณภาพของการอบรม เลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523
- ละเอียดมากศ ศรีทัตต์ และจารุภา สุวรรณศัต. อิทธิพลของสังคมต่อพัฒนาการของเด็ก ตำบลนาป่า อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. รายงานการวิจัยฉบับที่ 9 สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก, 2510
- วันทนีย์ วาสิกะสิน. บัญหาพัฒนาการทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมส่งเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- วรรภา ลำเจียกเทศ. แนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ในครอบครัว ในทศวรรษของสตรีที่สมรสแล้ว: ศึกษาเฉพาะกรณีสตรีที่มารับบริการจากคุณวิจัยการวางแผนครอบครัว โรงพยาบาลศรีราช. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523

ภราภรณ์ รักวัจย. การอบรม เลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร:

แสงศิลป์การพิมพ์, 2533.

การอบรม เลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยครินทร์ครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

วัลภา บินสมประสงค์. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูบุตรของมาตราถ้ากับพฤติกรรมของเด็กวัย เด็กตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526

ศิริกุล ศศินรัตติคัย. พฤติกรรมพื้นฐานในการช่วยเหลือตน เองของเด็กในช่วงทศวรรษ.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520

ศรีสวัสดิ์ ชลวิสุทธิ์. การอบรม เลี้ยงดูเด็ก ในครอบครัวที่มีสุนนະทาง เศรษฐกิจระดับกลาง ในจังหวัด พะเยาและธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2505

สุ่นศรี บูรณ์กนิษฐ์. สุขภาพเด็ก: วัยทารก-วัยก่อนเรียน ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: พิธิการพิมพ์จำกัด, 2530.

สุ่นสมร ประพัฒน์ทอง. อิทธิพลของการใช้ทักษะสำหรับเด็กและการอบรม เลี้ยงดูเด็ก ต่อพฤติกรรม ไฟล์มถูกที่ในเด็กไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521

เสนา อินทร์สุขศรี. เลี้ยงลูกให้มีสุขภาพดี. วารสารแม่และเด็ก 3 (พฤษจิกายน 2522) : 71. สภาภาชาติไทย. มูลนิธิส่งเคราะห์เด็ก. พัฒนาคน-พัฒนาชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ กรุงเทพเวชสาร, 2528

สุภา มาลาภุ ณ อยุธยา. การค้นคว้าเรื่องการ เลี้ยงดูเด็ก อายุ 1-5 ปีในวัฒนธรรมไทย. วารสาร สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 3 (กรกฎาคม 2501) : 1-5.

สุภาพรรณ เหลืองรังษี. พฤติกรรมพื้นฐานในการช่วยตน เองของเด็กในช่วงทศวรรษ.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520

สุรังค์ จันทร์เอม. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพมหานคร: อักษรบันถิต, 2524.

และสุชา จันทร์เอม. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพมหานคร: แพร่વิทยา, 2517.

สุรินทร์ สุทธิชาทิพย์. การ เลี้ยงดูเด็ก เสริมพัฒนาการและพฤติกรรมพึงประสงค์. ในรายงานการ ประเมินผล โครงการบริการวิชาการแก่สังคมด้านสุขภาพ, การอบรมเลี้ยงดูเด็ก.

หน้า 45-49. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยครินทร์ครินทร์วิโรฒ บางแสน, 2532.

สุวดี ศรี เลณวัติ. จิตวิทยากับการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก. กรุงเทพมหานคร: พลิกเซ็นเตอร์การพิมพ์, 2530.

เสาวลักษณ์ พัวพัฒนกุล. ประชาธิปไตยเริ่มที่บ้าน. รักลูก 10 (กันยายน 2535): 123-127.

อัจฉรา สุขารมณ์. จิตวิทยาพัฒนาการเด็ก. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยครินทร์ครินทร์วิโรฒ, 2529.

อมรา กิญโญ. ความรู้ เจตคติ และบทบาทของบิดาในการเลี้ยงดูตรัพย์ 1-3 ปี.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533

ภาษาอังกฤษ

Anger. 1963, อ้างถึงใน ประพฤติ เล็กสาวสตี. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรม เลี้ยงดูเด็ก การพึ่งผ่อน พฤติกรรมด้านความเป็นผู้นำและความรู้สึกปรับผิดชอบ.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517

Autonovic, O.H. and Popovic, To Triadic Models of Child Rearing. In, The Child in His Family, pp. 177-181. New York: John Wiley & Sons, 1980.

Barron, A.P. and Earls, F. The Relation of Temperament and Social Factors to Behavior Problems in Three-Year-old Children.

Journal of Psychology and Psychiatry Allied Discipline

25 (1984): 23-33, อ้างถึงใน เยาวลักษณ์ หาญชิรพงศ์. ปัจจัยที่มีผลต่อระดับ

พัฒนาการด้านนิสัยส่วนบุคคลและสังคมของเด็กก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532

Baumrind, D. Socialization Practices with Dimensions of Competence in Preschool Boys and Girls. Child Development 38 (July' 1967): 291-328.

. 1967, quoted in Watson, R.L. and Lindgren, H.C. Psychology of the Child. 3rd ed. New York: John Wiley and Sons, 1973.

Belskey, Lerner and Spanier. 1984, quoted in Mussen, P.H. and others.

Child Development and Personality. 7th ed. New York: Harper & Row Publisher, 1990.

Block. 1971, quoted in Keasey, T. Child Development. Los Angeles: The Dorsey Press, 1985.

Bundura, A and Walters, H.R. Dependency. In, Child Development: A Study of Growth Process, pp. 332. Illinois: Peacock Publishers Inc, 1971.

Crook, T. and Raskin, A. Parent-Child Relationship and Adult Depression. Child Development 52 (1981): 950-957.

Danzinger, 1960, อ้างถึงใน ศิริกุล ศตินิรัตติคัย. พฤติกรรมพื้นฐานในการช่วยเหลือตนเองของเด็กในช่วงบทภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523

Dorothy Rogers. Child Psychology. 2nd ed. California: Broooks/Cole

- Dorothy Rogers. Child Psychology. 2 nd ed. California: Broooks/Cole Publishing Company, 1969.
- Dworetzky, P.J. Introduction to Child Development. 3 rd ed. New York: West Publishing Company, 1987.
- Erikson, E.H. Childhood and Society. New York: Norton & Co, 1950.
 _____ . quoted in Mc Candless, B.R. Children Behavior and Development. 2 nd ed. New York Holt Rinehart and Winston, 1976.
- Frikson, K.W. and Dodds, B.J. The Denver Development Sereening Test.
Journal of Pediatrics. 71 (1967): 181-191.
- Friedman, M.M. Family Nursing: Theory and Asessment. 2 nd ed. New York: Appleton-Century-Crofts, 1986.
- Gesell, A.L. Infant and Child in the Culture of Today. New York:
 Harper & Brothers Publishers, 1942.
- Hartup. 1963, quote in Kuppuswamy, B. A textbook of Child Behavior and Development. 2 nd ed. New Delhi: Vikas Publishing House PVT LTD, 1980.
- Heathers. 1953, quote in Bundura, A. and Walters. H.R. Dependency. In, Child Development : A Study of Growth Process, pp. 334. Illinois: Peacock Pupblish Inc, 1971.
- Hurlock, B.E. Child Development 4th ed. New York: Mc Graw-Hill book Co., 1972.
 _____ . Child Development. 5 th ed. New York: Mc Graw-Hill Book CO., 1972.
 _____ . Child development. 6 th ed. New York: Mc Graw-Hill Inc, 1984.
 _____ . Child Growth and development. 5 th ed. New York: Mc Graw-Hill Inc, 1978.
- Joseph, H. Steven, J.R. Child Development Knowledge and Parent-skills.
Family Relation 33 (April, 1984) : 237-244.
- Kagan, Kearsey and Zelazo. quoted in Hetherington, E.M. and Parke R.D. Child Psychology. 3 rd ed. New York: Mc Graw-Hill Book Company, 1986.
- Kuppuswamy, B. A Textbook of Child Behavior and development: 2 nd ed. New Delhi: Vikas Publishing House PVT LTD, 1980.

Maretzki, T.W. and Maretzki, H. Taira: An Okinawan Village. In, Six Culture Studies of Child Rearing, pp. 476-490. New York John Wiley & Son, 1963.

Mc Candless, B.R. Children and Adolescents. New York: Holt Rinehart and Winston, 1963.

Munsinger. 1975, อ้างถึงใน เยาวลักษณ์ หาญชิรพงศ์. ปัจจัยที่มีผลต่อระดับพัฒนาการด้านนิสัยส่วนบุคคลและสังคมของเด็กก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532

Mussen, P.H. The Psychological development of the child. 2nd ed. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1973.

, Conger, J.J. and Kagan, J. Child development and Personality. ToKyo: John Weatherhill, 1969.

Nydegger, W.F. and Nydegger, C. Tarong: An Ilocos Barrio in the Philippines. In, Six Cultures Studies of Child Rearing. pp. 854-834. New York: John Wiley & Sons, 1963.

Osofsky. 1971, quoted in Dorothy Rogers. Child psychology. 2nd ed. California: Brooks/Cole Publishing Company, 1969.

Pisher, J.L. and Pischer, A. The New Englanders of Orchard Town, USA. In, Six Cultures Studies of child Rearing. pp. 948-971. New York: John Wiley & Sons, 1963.

Roe and Siegelman. 1963, อ้างถึงใน รัตนฯ ชากรลักษณ์. การเปรียบเทียบโน้ตค้นทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยแบบปล่อยปละละเลย และแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529

Sears, R. Robert, Maccody, E. Eleanor and Lewin, H. Pattern of Child Rearing. New York: Row Peterson Co., 1957.

Schaefer. 1959, quoted in Dworetzky, P.J. Introduction to Child Development. 3rd ed. New York: West Publishing Company, 1987.

Stanley. 1959, อ้างถึงใน สุภาพรรณ เหลืองรังษี. พฤติกรรมพื้นฐานในการช่วยเหลือตนของเด็กในชนบทภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520

Watson, R.L. Psychology of the child. New York: John Wiley & Sons Inc., 1959.

- _____. and Lindgren, H.C. Psychology of the child. 3 rd ed.
New York: John Wiley and Sons, 1973.
- Whiting, B. Six Culture Studies of Child Rearing. New York: John Wiley &
Sons, 1963.

ภาคพนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคพนวก ก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ก ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ก่อกรรมการด้วยชุดแล็บตร. ในวันเสาร์ กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คุณสมบัติช่วยเหลือตนเองของเด็ก	เวลาที่ใช้ชุดแล็บตร. (ช.ม./วัน)				χ^2	df	P-Value
	0-3 ช.ม. (%)	4-6 ช.ม. (%)	7 ช.ม. ขึ้นไป (%)	รวม (%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	1(1.3)	2(2.6)	27(35.1)	30(39.0)	1.26816	2	.5304
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	1(1.3)	7(9.1)	39(50.6)	47(61.0)			
รวม	2(2.6)	9(11.7)	66(85.7)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	2(2.6)	4(5.2)	37(48.1)	43(55.8)	2.05696	2	.3575
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	0(0.0)	5(6.5)	29(37.7)	34(44.2)			
รวม	2(2.6)	9(11.7)	66(85.7)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	2(2.6)	6(7.8)	46(59.7)	54(70.1)	.90929	2	.6347
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	0(0.0)	3(3.9)	20(26.0)	23(29.9)			
รวม	2(2.6)	9(11.7)	66(85.7)	77(100.0)			
- การช่วยตนเองโดยรวม							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	2(2.6)	3(3.9)	30(39.0)	35(45.5)	2.93333	2	.2307
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	0(0.0)	6(7.8)	36(46.8)	42(54.5)			
รวม	2(2.6)	9(11.7)	66(85.7)	77(100.0)			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ๘ ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ก่อรุ่มการด่าใช้คุณแล็บตูร์ในวันอาทิตย์ กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	เวลาที่ใช้คุณแล็บตูร์ (ช.ม./วัน)				χ^2	df	P-Value
	0-3 ช.ม. (%)	4-6 ช.ม. (%)	7 ช.ม.ขึ้นไป (%)	รวม (%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	1(1.3)	1(1.3)	28(36.4)	30(39.0)	4.72761	2	.0941
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	0(0.0)	8(10.4)	39(50.6)	47(61.0)			
รวม	1(1.3)	9(11.7)	67(87.0)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	1(1.3)	3(3.9)	39(50.6)	43(55.8)	2.79217	2	.2476
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	0(0.0)	6(7.8)	28(36.4)	34(44.2)			
รวม	1(1.3)	9(11.7)	67(87.0)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	1(1.3)	7(9.1)	46(59.7)	54(70.1)	.74663	2	.6884
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	0(0.0)	2(2.6)	21(27.3)	23(29.9)			
รวม	1(1.3)	9(11.7)	67(87.0)	77(100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	1(1.3)	3(3.9)	31(40.3)	35(45.5)	1.75124	2	.4166
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	0(0.0)	6(7.8)	36(46.8)	42(54.5)			
รวม	1(1.3)	9(11.7)	67(87.0)	77(100.0)			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ค ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ก่อรุ่มบิดาใช้ดูแลบุตร ในวันเสาร์กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	เวลาที่ใช้ดูแลบุตร (ช.ม./วัน)				χ^2	df	P-Value
	0-3 ช.ม. (%)	4-6 ช.ม. (%)	7 ช.ม.ขึ้นไป (%)	รวม (%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	5(6.5)	6(7.8)	19(24.7)	30(39.0)	2.34186	2	.3101
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	15(19.5)	9(11.7)	23(29.9)	47(61.0)			
รวม	20(26.0)	15(19.5)	42(54.5)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	11(14.3)	7(9.1)	25(32.5)	43(55.8)	.74876	2	.6877
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	9(11.7)	8(10.4)	17(22.1)	34(44.2)			
รวม	20(26.0)	15(19.5)	42(54.5)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	13(16.9)	13(16.9)	28(36.4)	54(70.1)	2.44991	2	.2938
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	7(9.1)	2(2.6)	14(18.2)	23(29.9)			
รวม	20(26.0)	15(19.5)	42(54.5)	77(100.0)			
- การช่วยตนเองโดยรวม							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	8(10.4)	7(9.1)	20(26.0)	35(45.5)	.32825	2	.8486
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	12(15.6)	8(10.4)	22(28.6)	42(54.5)			
รวม	20(26.0)	15(19.5)	42(54.5)	77(100.0)			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ๔ ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่กลุ่มนิรดาใช้ดูแลบุตร ในวันอาทิตย์ กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	เวลาที่ใช้ดูแลบุตร (ช.ม./วัน)				χ^2	df	P-Value
	0-3 ช.ม. (%)	4-6 ช.ม. (%)	7 ช.ม.ขึ้นไป (%)	รวม (%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	2(2.6)	8(10.4)	20(26.0)	30(39.0)	2.00322	2	.3673
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	8(10.4)	9(11.7)	30(37.0)	47(61.0)			
รวม	10(13.0)	17(22.1)	50(64.9)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	6(7.8)	7(9.1)	30(39.0)	43(55.8)	1.90347	2	.3861
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	4(5.2)	10(13.0)	20(26.0)	34(44.2)			
รวม	10(13.0)	17(22.1)	50(64.9)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	7(9.1)	13(16.9)	34(44.2)	54(70.1)	.43464	2	.8047
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	3(3.9)	4(5.2)	16(20.8)	23(29.9)			
รวม	10(13.0)	17(22.1)	50(64.9)	77(100.0)			
- การช่วยตนเองโดยรวม							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	4(5.2)	7(9.1)	24(31.2)	35(45.5)	.37616	2	.8285
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	6(7.8)	10(13.0)	26(33.8)	42(54.5)			
รวม	10(13.0)	17(22.1)	50(64.9)	77(100.0)			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ๗ ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของบิดา มารดา กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตน เองด้านการรับประทานอาหารของเด็ก

สัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดา	คะแนนการช่วยเหลือตน เองด้านการรับประทานอาหาร				χ^2	df	P-Value
	สูงกว่า เกณฑ์เฉลี่ย (%)	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย (%)	รวม (%)				
- Cohesion							
สัมพันธภาพดี (> 4.5 คะแนน)	27(35.1)	42(54.5)	69(89.6)	.00000	1	1.0000	
สัมพันธภาพไม่ดี (< 4.5 คะแนน)	3(3.9)	5(6.5)	8(10.4)				
รวม	30(39.0)	47(61.0)	77(100.0)				
- Expressiveness							
สัมพันธภาพดี (> 4.5 คะแนน)	21(27.3)	36(46.8)	57(74.0)	.14229	1	.7060	
สัมพันธภาพไม่ดี (< 4.5 คะแนน)	9(11.7)	11(14.3)	20(26.0)				
รวม	30(39.0)	47(61.0)	77(100.0)				
- Conflict							
สัมพันธภาพดี (< 4.5 คะแนน)	26(33.8)	42(54.5)	68(88.3)	.00000	1	1.0000	
สัมพันธภาพไม่ดี (> 4.5 คะแนน)	4(5.2)	5(6.5)	9(11.7)				
รวม	30(39.0)	47(61.0)	77(100.0)				
- Organization							
สัมพันธภาพดี (> 4.5 คะแนน)	9(11.7)	17(22.1)	26(33.8)	.09687	1	.7556	
สัมพันธภาพไม่ดี (< 4.5 คะแนน)	21(27.3)	30(39.0)	51(66.2)				
รวม	30(39.0)	47(61.0)	77(100.0)				
- Control							
สัมพันธภาพดี (< 4.5 คะแนน)	26(33.8)	40(51.9)	66(85.7)	.00000	1	1.0000	
สัมพันธภาพไม่ดี (> 4.5 คะแนน)	4(5.2)	7(9.1)	11(14.3)				
รวม	30(39.0)	47(61.0)	77(100.0)				

ตาราง ๗ ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของบิดา มารดา กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเอง เองด้านการทำความสะอาดร่างกายและการแต่งตัว

สัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดา		คะแนนการช่วยเหลือตนเอง เองด้าน		df	P-Value
	การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัวของเด็ก	สูงกว่า เกณฑ์เฉลี่ย (%)	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย (%)		
- Cohesion					
สัมพันธภาพดี (> 4.5 คะแนน)	40(51.9)	29(37.7)	69(89.6)	.52956	1
สัมพันธภาพไม่ดี (< 4.5 คะแนน)	3(3.9)	5(6.5)	8(10.4)		
รวม	43(55.8)	34(44.2)	77(100.0)		
- Expressiveness					
สัมพันธภาพดี (> 4.5 คะแนน)	33(42.9)	24(31.2)	57(74.0)	.12253	1
สัมพันธภาพไม่ดี (< 4.5 คะแนน)	10(13.0)	10(13.0)	20(26.0)		
รวม	43(55.8)	34(44.2)	77(100.0)		
- Conflict					
สัมพันธภาพดี (< 4.5 คะแนน)	40(51.9)	28(36.4)	68(88.3)	1.18814	2
สัมพันธภาพไม่ดี (> 4.5 คะแนน)	3(3.9)	6(7.8)	9(11.7)		
รวม	43(55.8)	34(44.2)	77(100.0)		
- Organization					
สัมพันธภาพดี (> 4.5 คะแนน)	12(15.6)	14(18.2)	26(33.8)	.96042	1
สัมพันธภาพไม่ดี (< 4.5 คะแนน)	31(40.3)	20(26.0)	51(66.2)		
รวม	43(55.8)	34(44.2)	77(100.0)		
- Control					
สัมพันธภาพดี (< 4.5 คะแนน)	36(46.8)	30(39.0)	66(85.7)	.05486	1
สัมพันธภาพไม่ดี (> 4.5 คะแนน)	7(9.1)	4(5.2)	11(14.3)		
รวม	43(55.8)	34(44.2)	77(100.0)		

ตาราง ณ ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของบิดา มารดา กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตน เองด้านการขับถ่ายของเด็ก

สัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดา	คะแนนการช่วยเหลือตน เองด้านการขับถ่าย				χ^2	df	P-Value
	สูงกว่า เกณฑ์เฉลี่ย (%)	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย (%)	รวม (%)				
- Cohesion							
สัมพันธภาพดี (> 4.5 คะแนน)	48(62.3)	21(27.3)	69(89.6)	.00000	1	1.0000	
สัมพันธภาพไม่ดี (< 4.5 คะแนน)	6(7.8)	2(2.6)	8(10.4)				
รวม	54(70.1)	23(29.9)	77(100.0)				
- Expressiveness							
สัมพันธภาพดี (> 4.5 คะแนน)	40(51.9)	17(22.1)	57(74.0)	.00000	1	1.0000	
สัมพันธภาพไม่ดี (< 4.5 คะแนน)	14(18.2)	6(7.8)	20(26.0)				
รวม	54(70.1)	23(29.9)	77(100.0)				
- Conflict							
สัมพันธภาพดี (< 4.5 คะแนน)	49(63.6)	19(24.7)	68(88.3)	.39571	1	.5293	
สัมพันธภาพไม่ดี (> 4.5 คะแนน)	5(6.5)	4(5.2)	9(11.7)				
รวม	54(70.1)	23(29.9)	77(100.0)				
- Organization							
สัมพันธภาพดี (> 4.5 คะแนน)	17(22.1)	9(11.7)	26(33.8)	.1425	1	.6993	
สัมพันธภาพไม่ดี (< 4.5 คะแนน)	37(48.1)	14(18.2)	51(66.2)				
รวม	54(70.1)	23(29.9)	77(100.0)				
- Control							
สัมพันธภาพดี (< 4.5 คะแนน)	46(59.7)	20(26.0)	66(85.7)	.00000	1	1.0000	
สัมพันธภาพไม่ดี (> 4.5 คะแนน)	8(10.4)	3(3.9)	11(14.3)				
รวม	54(70.1)	23(29.9)	77(100.0)				

ตาราง ญ ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับวิธีการอบรม เลี้ยงดูของมารดา

ระดับการศึกษา	วิธีการอบรม เลี้ยงดู				χ^2	df	P-Value
	แบบประชาธิปไตย (%)	แบบบกป่อง (%)	แบบจัดประเท่ำไป๋ตี้ (%)	รวม (%)			
ประถมศึกษา	2(2.6)	1(1.3)	5(6.5)	8(10.4)	9.66652	4	.0464*
มัธยมศึกษา	12(15.6)	1(1.3)	5(6.5)	18(23.4)			
อุดมศึกษา	36(46.8)	0(0.0)	15(19.5)	51(66.2)			
รวม	50(64.9)	2(2.6)	25(32.5)	77(100.0)			

ตาราง ภ แสดงจำนวนและร้อยละของบุคคลที่เป็นผู้ดูแล ในด้านการขับถ่ายของเด็ก
ตามการรายงานของมารดาที่ทำงานนอกบ้าน

ผู้ดูแลด้านการขับถ่าย	จำนวน	ร้อยละ
มารดา	61	84.7
บิดา	2	2.8
บิดาและมารดา	2	2.8
บิดา มารดาและญาติคนอื่นๆ	7	9.7
รวม	72	100.0

ตาราง ภ ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ดูแลบุตรในวันจันทร์-ศุกร์ กับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของมาตรการที่ทำงานนอกบ้าน

เวลาที่ใช้ดูแลลูกใน 1 วัน	วิธีการอบรมเลี้ยงดู				χ^2	df	P-Value
	แบบประชานิปไตย (%)	แบบปกป้อง (%)	แบบจัดประเกทไม่ได้ (%)	รวม (%)			
0 - 3 ช.ม.	6(8.3)	0(0.0)	7(9.7)	13(18.1)	6.90113	4	.1412
4 - 6 ช.ม.	20(27.8)	1(1.4)	11(15.3)	32(44.4)			
7 ช.ม. ขึ้นไป	22(30.6)	1(1.4)	4(5.6)	27(37.5)			
รวม	48(66.7)	2(2.8)	22(30.6)	72(100.0)			

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ๗ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุ เฉลี่ยของเด็กที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1.974	.3991	2.6106
ภายในกลุ่ม	73	11.1611	.1529	
รวม	76	12.3585		

จากตาราง ๗ แสดงว่า อายุเฉลี่ยของเด็กที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ บุตรคนเดียว บุตรคนแรก บุตรคนกลางหรือบุตรคนสุดท้อง มีอายุเฉลี่ยใกล้เคียงกัน

ตาราง ๘ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวเดียวเกี่ยวกับการมีพี่เลี้ยง

รายได้ของครอบครัว	มีพี่เลี้ยง (%)	ไม่มีพี่เลี้ยง (%)	รวม (%)	χ^2	df	P-value
0-9,999	2(4.4)	13.(28.9)	15(33.3)	6.62411	2	.0364*
10,000-19,999	4(8.9)	10(22.2)	14(31.1)			
20,000 บาทขึ้นไป	9(20.0)	7(15.6)	16(35.6)			
รวม	15(33.3)	30(66.7)	45(100.0)			

จากตาราง ๘ แสดงว่า ครอบครัวเดียวที่มีรายได้แตกต่างกันมีพี่เลี้ยงหรือไม่มีพี่เลี้ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลเห็นว่า ครอบครัวเดียวที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีพี่เลี้ยงช่วยดูแลบุตรมากกว่า ครอบครัวที่มีรายได้ระหว่าง 0-9,999 บาท และ 10,000-19,999 บาท ต่อเดือน

ภาคผนวก ย สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติในการทดสอบสมมุติฐานดังต่อไปนี้

- การทดสอบ ไคแสคาร์ (x² test) มีสูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทรัพย์รัตน์, 2531)

$$x^2 = \sum \frac{(O - E^2)}{E}$$

เมื่อ O เป็นความถี่ที่ได้จากการศึกษา (Observed frequency)

E เป็นความถี่ที่คาดหวังทางทฤษฎี (Expected frequency)

โดย

$$E = \frac{R_i C_j}{N}$$

เมื่อ C = ผลรวมของความถี่ในแต่ละคอลัมน์

R = ผลรวมของความถี่ในแต่ละแถว

และอ่านค่าจากตาราง อ่านที่ df = (r-1) (k-1)

เมื่อ r = จำนวนการแบ่งผืนตามตัวแปรตามแถว (Row)

k = จำนวนการแบ่งผืนตามตัวแปรตามลักษณะ (Column)

2. สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวน (F-test)

Source of variation	df	Sum of square (SS)	Mean square (MS)	F
Between groups	k-1	$SS_B = \sum_{j=1}^k \left(\frac{T_j^2}{n_j} \right) - \frac{\bar{T}^2}{N}$	$MS_B = \frac{SS_B}{k-1}$	$F = \frac{MS_B}{MS_W}$
Within groups	N-k	$SS_w = SS_T - SS_B$	$MS_w = \frac{SS_w}{N-k}$	
Total	N-1	$SS_T = \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} x_{ij}^2 - \frac{\bar{T}^2}{N}$		

เมื่อ

- T_j = ผลรวมของคะแนน n ค่า ในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} x_{ij}^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวอย่างกำลังสองทุกๆ ค่า ในทุกกลุ่มตัวอย่าง
 n_j = จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง
 k = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนคะแนนทั้งหมด
 T = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 T^2 = ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

3. สูตรคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson Preoduct-moment correlation coefficient) หรือ Simple correlation

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ

- r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด X
 $\sum Y$ แทน ผลรวมคะแนนชุด Y
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y
 N แทน จำนวนคนหรือสิ่งที่ศึกษา

ศูนย์วิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. นายแพทร์ ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ จิตแพทย์ 6 ประจำคุณย์สุขวิทยาจิต
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พูลสุข สุริยาภรณ์ อาจารย์ประจำแผนกวิชาพาลาโนนาเมียซึ่มชน ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
3. อาจารย์ วนุช มีกรัพย์ นักวิจิตรวิทยา 6 ประจำคุณย์สุขวิทยาจิต
4. อาจารย์ เตือนใจ อินทุโสมា นักสังคมสังเคราะห์ 6 ประจำภาควิชาการ เวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์ ณัฐิศ ศาสตรลึงห์ อาจารย์ ประจำคณะสังคมสังเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบส่วนกลางที่ใช้ในการวิจัย

แบบส่วนกลางที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัวของเด็กและครอบครัว จำนวน 21 ข้อ คำแนะนำในการตอบ

ข้อความด้านไปนี้ เป็นข้อมูลส่วนตัวของบุตรคนนี้ และของตัวท่านเอง
กรุณาเติมเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่าง และเขียนข้อความที่สมบูรณ์ลงในช่องว่างที่
เงินไว้ด้วย

1. ชื่อเด็ก นามสกุล
2. อายุของเด็ก ปี เดือน (วัน เดือน ปีเกิด)
3. เพศของเด็ก
 - [] ชาย
 - [] หญิง
4. จำนวนพี่น้องร่วมบิดา มารดา เดียวกันกับเด็กรวมทั้งตัวเด็กด้วย จำนวน คน
5. เด็กเป็นบุตรคนที่
6. ความเกี่ยวข้องของท่านกับเด็ก
 - [] บิดา
 - [] มารดา
7. ลักษณะครอบครัวของท่าน
 - [] ครอบครัวเดียว
 - [] มีเฉพาะบิดา มารดาและบุตร
 - [] มีบิดา มารดา บุตรและพี่เลี้ยง
 - [] ครอบครัวขยาย (มีสมาชิกอื่นๆ นอกเหนือจากบิดา มารดาและบุตร อาทิเช่น อัย/o/o/o/o)
 - [] ปู่ ย่า หรือพี่น้องฝ่ายสามี
 - [] ตา ยาย หรือพี่น้องฝ่ายภรรยา
 - [] อื่นๆ ระบุ
8. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน
 - [] ประถมศึกษา
 - [] มัธยมศึกษา หรือ อาชีวศึกษา
 - [] อุดมศึกษา
 - [] อื่นๆ ระบุ
9. รายได้ของท่าน (คนเดียว) บาท/เดือน
10. สถานภาพการทำงานของท่าน
 - [] ทำงานในบ้าน ระบุ เช่น แม่บ้าน ด้านในบ้าน หรือเสริมสวย ฯลฯ

- [] ทำงานนอกบ้าน ระบุ เช่น ค้ายาณอกบ้าน รับจ้าง หรือวันราชการ ฯลฯ
11. ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงาน
 [] เนพะกลางวัน
 [] เนพะกลางคืน
 [] ไม่แน่นอน ระบุ
12. ข้อนี้ตอบเฉพาะคนที่ทำงานในบ้าน
 ท่านมีเวลา空หนึ่งจากการทำงานประจำวัน (ไม่รวมเวลาอน) ที่ได้ดูแลลูกใน วันจันทร์-ศุกร์ เฉลี่ยจำนวนชั่วโมงต่อวัน
 [] น้อยกว่า 1 ชั่วโมง [] 7-9 ชั่วโมง
 [] 1-3 ชั่วโมง [] 10-12 ชั่วโมง
 [] 4-6 ชั่วโมง [] มากกว่า 12 ชั่วโมง
13. ข้อนี้ตอบเฉพาะคนที่ทำงานนอกบ้าน
 ท่านมีเวลา空หนึ่งจากการทำงานประจำวัน (ไม่รวมเวลาอน) ที่ได้ดูแลลูกใน วันจันทร์-ศุกร์ เฉลี่ยจำนวนชั่วโมงต่อวัน
 [] น้อยกว่า 1 ชั่วโมง [] 7-9 ชั่วโมง
 [] 1-3 ชั่วโมง [] 10-12 ชั่วโมง
 [] 4-6 ชั่วโมง [] มากกว่า 12 ชั่วโมง
14. ท่านมีเวลา空หนึ่งจากการทำงานประจำวันที่ได้ดูแลลูกในวันเสาร์ (ไม่รวมเวลาอน) เฉลี่ย จำนวนชั่วโมงต่อวัน
 [] น้อยกว่า 1 ชั่วโมง [] 7-9 ชั่วโมง
 [] 1-3 ชั่วโมง [] 10-12 ชั่วโมง
 [] 4-6 ชั่วโมง [] มากกว่า 12 ชั่วโมง
15. ท่านมีเวลา空หนึ่งจากการทำงานประจำวันที่ได้ดูแลลูกในวันอาทิตย์ (ไม่รวมเวลาอน) เฉลี่ย จำนวนชั่วโมงต่อวัน
 [] น้อยกว่า 1 ชั่วโมง [] 7-9 ชั่วโมง
 [] 1-3 ชั่วโมง [] 10-12 ชั่วโมง
 [] 4-6 ชั่วโมง [] มากกว่า 12 ชั่วโมง
16. ปกติได้เป็นผู้ดูแลเรื่องการรับประทานอาหารของลูกมากที่สุด
 [] มาρดา
 [] บิดา
 [] พี่เลี้ยง
 [] อื่นๆ ระบุ

17. ส่วนใหญ่ผู้ที่ตัดสินใจว่าควรจะฝึกเด็กในเรื่องการรับประทานอาหารอย่างไร คือ

- มาρດາ
- บິດາ
- ພໍເລີຍງ
- ອື່ນາ ຮະບູ

18. ปกติใครเป็นผู้ดูแลเรื่องการทำความสะอาดร่างกายและการแต่งตัวของลูกมากที่สุด

- มาරດາ
- บິດາ
- ພໍເລີຍງ
- ອື່ນາ ຮະບູ

19. ส่วนใหญ่ผู้ที่ตัดสินใจว่าควรจะฝึกเด็กในเรื่องการทำความสะอาดร่างกายและการแต่งตัวอย่างไร คือ

- มาරດາ
- บິດາ
- ພໍເລີຍງ
- ອື່ນາ ຮະບູ

20. ปกติใครเป็นผู้ดูแลเรื่องการขับถ่ายของลูกมากที่สุด

- มาරດາ
- บິດາ
- ພໍເລີຍງ
- ອື່ນາ ຮະບູ

21. ส่วนใหญ่ผู้ที่ตัดสินใจว่าควรจะฝึกเด็กในเรื่องการขับถ่ายอย่างไร คือ

- มาරດາ
- บິດາ
- ພໍເລີຍງ
- ອື່ນາ ຮະບູ

แบบส่อสอบตามหมวดที่ 2 แบบส่อสอบตามล้มพันธุภาพระหว่างบິດາและมาරດາ จำนวน 45 ข้อ

คำแนะนำในการตอบ ตอบ ใช่ หรือ ไม่ใช่ โดยทำเครื่องหมาย (/) หน้าคำตอบที่ท่านปฏิบัติตาม
ความเป็นจริงมากที่สุด ในชีวิตประจำวัน

หมายเหตุ คำว่า "คนในครอบครัว" ในข้อคำถาม หมายถึง ความล้มพันธุ์ระหว่าง
ตัวท่านและสามี หรือภรรยา เท่านั้น

1. คนในครอบครัวของท่านมักจะช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ใช่ ไม่ใช่
2. คนในครอบครัวของท่านต่างเก็บความรู้สึกของตนไว้เสมอ ใช่ ไม่ใช่

3. คนในครอบครัวของท่านทะ เลอะ เบะ แวงกันบ่อย	[] ใช่ [] ไม่ใช่
4. การทำกิจกรรมใดๆ ร่วมกันของบุคคลในครอบครัวของท่าน (เช่น การไปเที่ยว หรือไปซื้อของชำร่วย) เป็นสิ่งที่ได้รับการวางแผนอย่างดี	[] ใช่ [] ไม่ใช่
5. คนในครอบครัวของท่านไม่ค่อยใช้คำสั่งต่อ กัน	[] ใช่ [] ไม่ใช่
6. คนในครอบครัวของท่านมักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในบ้าน	[] ใช่ [] ไม่ใช่
7. คนในครอบครัวของท่านทุกคน สามารถพูดคุยกันได้ทุกเรื่อง	[] ใช่ [] ไม่ใช่
8. คนในครอบครัวของท่านมักไม่แสดงความโกรธอกรมาให้เห็น	[] ใช่ [] ไม่ใช่
9. โดยปกติแล้วคนในครอบครัวของท่านส่วนใหญ่ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยมาก	[] ใช่ [] ไม่ใช่
10. ในครอบครัวของท่านมีภูริหาระเบียนที่ต้องปฏิบัติตามน้อยมาก	[] ใช่ [] ไม่ใช่
11. คนในครอบครัวของท่านให้ความสำคัญต่อกิจกรรมต่างๆ ในบ้าน เป็นอย่างมาก [] ใช่ [] ไม่ใช่	
12. เป็นการยากที่จะระงับการพูดในครอบครัวของท่านโดยไม่เกิดความกระหายนะ เห็นต่อผู้หนึ่งผู้ใด	[] ใช่ [] ไม่ใช่
13. บางครั้ง เมื่อคนในครอบครัวของท่านโกรธ เขามักจะหัวงงป่าสิ้งของ	[] ใช่ [] ไม่ใช่
14. เป็นการยากที่จะหาอะไรบางสิ่งบางอย่าง เมื่อท่านต้องการ ในบ้านของท่าน [] ใช่ [] ไม่ใช่	
15. ในบ้านของท่านมักมีสماชิกคนใดคนหนึ่งที่จะ เป็นผู้ตัดสินใจ ในปัญหาต่างๆ เพียงผู้เดียว เป็นส่วนใหญ่	[] ใช่ [] ไม่ใช่
16. ในครอบครัวของท่าน มีบรรยายการและความรู้สึก เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน	[] ใช่ [] ไม่ใช่
17. เมื่อมีปัญหาส่วนตัว คนในครอบครัวของท่านมักจะพูดคุยปรึกษาหารือชี้งกัน และกัน	[] ใช่ [] ไม่ใช่
18. คนในครอบครัวของท่าน ไม่ค่อยอารมณ์เสีย	[] ใช่ [] ไม่ใช่
19. การตรงต่อเวลา เป็นเรื่องสำคัญในครอบครัวของท่าน	[] ใช่ [] ไม่ใช่
20. การกระทำการกิจกรรมต่างๆ ในบ้านของท่านมักมีกฎเกณฑ์หรือแนวทางปฏิบัติที่แน่นอน	[] ใช่ [] ไม่ใช่
21. คนในครอบครัวของท่าน มักจะไม่ชอบอาสาทำอะไร เมื่อทางสิ่งที่ต้องทำ ในบ้าน	[] ใช่ [] ไม่ใช่
22. เมื่อคนในครอบครัวของท่าน คิดอยากรู้จะทำอะไร ไร้ก้มกละทำโดยทันที	[] ใช่ [] ไม่ใช่
23. คนในครอบครัวของท่านมักจะวิพากษิจารณ์ชี้งกันและกันเสมอ	[] ใช่ [] ไม่ใช่
24. คนในครอบครัวของท่านมักเปลี่ยนใจบ่อยๆ	[] ใช่ [] ไม่ใช่
25. คนในครอบครัวของท่าน จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด	[] ใช่ [] ไม่ใช่
26. คนในครอบครัวของท่านช่วยส่งเสริมสนับสนุนชี้งกันและกันอย่างจริงจัง	[] ใช่ [] ไม่ใช่
27. เมื่อท่านบ่นขึ้นมา บางคนในครอบครัวของท่านไม่สนใจ ใจหรือเสียใจ	[] ใช่ [] ไม่ใช่

28. คนในครอบครัวของท่านตอบตีกัน เป็นนาครรัง [] ใช่ [] ไม่ใช่
29. คนในบ้านของท่านดูแลความเรียบร้อยในห้องของตนเอง [] ใช่ [] ไม่ใช่
30. ทุกคน ในครอบครัวของท่านมีสิทธิ เท่าเทียมกัน ในการตัดสินใจ ในครอบครัว [] ใช่ [] ไม่ใช่
31. ในครอบครัวของท่าน มีความสามัคคีกันน้อยมาก [] ใช่ [] ไม่ใช่
32. ในครอบครัวของท่าน มีการพูดถึง เรื่องการ เงินหรือการ ใช้จ่ายอย่างเปิดเผย [] ใช่ [] ไม่ใช่
33. เมื่อมีเรื่อง ไม่ลงรอยหรือมีเรื่องขัดแย้งกัน ในครอบครัว คน ในครอบครัว
ของท่าน ต่างพยายามที่จะทำให้มันผ่านไปอย่างสงบและ เรียบร้อย [] ใช่ [] ไม่ใช่
34. บทบาทและหน้าที่ของแต่ละคน ในครอบครัวของท่าน ถูกกำหนดอย่างชัดเจน [] ใช่ [] ไม่ใช่
35. คน ในครอบครัวของท่าน สามารถทำอะไรตามต้องการได้ [] ใช่ [] ไม่ใช่
36. คน ในครอบครัวของท่าน เช้ากันได้ดี [] ใช่ [] ไม่ใช่
37. คน ในครอบครัวของท่าน มีกิจกรรมร่วมกันอย่างคุ้มค่า ไม่เสียเวลา [] ใช่ [] ไม่ใช่
38. คน ในครอบครัวของท่าน มีกิจกรรมชิงตีซิง เค้นกัน [] ใช่ [] ไม่ใช่
39. การ เงิน ในครอบครัวของท่าน ไม่มีการจัดการคู่และอย่างรัดกุม [] ใช่ [] ไม่ใช่
40. กฎระเบียบต่างๆ ในบ้านของท่าน มีกฎระเบียบที่严 ไม่ได้ [] ใช่ [] ไม่ใช่
41. คน ในครอบครัวของท่าน มีเวลา เอาไว้ ให้ชึ่งกันและกันมาก [] ใช่ [] ไม่ใช่
42. คน ในครอบครัวของท่าน มีเรื่องพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เป็นประจำ [] ใช่ [] ไม่ใช่
43. ในครอบครัวของท่าน การขึ้น เสียงดัง ไม่สามารถใช้ดังดูดความสนใจหรือ
เอาชนะผู้อื่น ได้เลย [] ใช่ [] ไม่ใช่
44. ในครอบครัวของท่าน ก้าว งาน ช้า อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้แล้วก็จะถูกล้าง
หลังอาหารทันที เสมอ [] ใช่ [] ไม่ใช่
45. การหลบหนีการลงโทษหรือการถูกทำให้หายใจ ในครอบครัวของท่าน [] ใช่ [] ไม่ใช่

แบบส่วนภาระที่ 3 แบบส่วนภาระการอบรม เลี้ยงดู จำนวน 18 ข้อ

คำแนะนำในการตอบ

ในการอบรม เลี้ยงดู เด็ก แต่ละครอบครัวต่างก็มีการปฏิบัติตามต่างกันออกไป จึงขอให้ท่านพิจารณา
ว่า ในสถานการณ์ต่อไปนี้ ท่านปฏิบัติตรงหรือใกล้เคียงกับข้อใดบ่อยที่สุดกับบุตรคนนี้ โดยขีด (/)
ลงหน้าข้อความนั้น เพียงคำตอบเดียว

1. เมื่อถึง เวลารับประทานอาหารของลูก
 - ก. ลูกจะต้องรับประทานด้วยตนเองทุกครั้ง โดยไม่ช่วยเหลือ
 - ข. ให้ลูกรับประทานอาหาร เอง โดยจะคอยช่วยเหลือ เมื่อลูกต้องการ
 - ค. ท่าน พี่เลี้ยง หรือคนอื่นๆ เป็นคนป้อนให้แทนทุกครั้ง
 - ง. ปล่อยให้รับประทานอาหาร เอง โดยไม่ช่วยเหลือ

2. เมื่อลูกพยายามรับประทานอาหารด้วยตนเอง ท่านตอบสนองโดย
- พ่อหรือแม่จะป้อนให้เอง เพราะเกรงว่าลูกจะทำเลอะ เทอะ
 - ไม่ชม เพราะเกรงว่าลูกจะได้ใจ
 - เฉยๆ เพราะปกติลูกก็รับประทานเองอยู่แล้ว
 - ชม หรือให้รางวัล เมื่อลูกทำเสร็จ
3. เมื่อถึงเวลาารับประทานอาหาร แล้วลูกไม่ยอมรับประทานด้วยตนเอง เอง
- กระตุนให้รับประทานเอง
 - ดูหรือตีเด็กสิ่งให้รับประทานเอง ให้หมด
 - เฉยๆ เดียวกันกับประทานเอง
 - ป้อนให้เอง หรือให้ฟี เลี้ยงป้อนให้
4. ในการรับประทานผลไม้ เช่น กัลวย หรือ ส้ม
- ท่านหรือฟี เลี้ยง จะปอกให้แทนทุกครั้ง
 - สนับสนุนให้ลูกปอกเอง ถ้าลูกต้องการจะปอก
 - ให้ลูกปอกด้วยตนเองทุกครั้ง โดยไม่ช่วยเหลือ
 - ลูกมักจะต้องปอกเอง เพราะท่านไม่มีเวลาทำให้
5. เมื่อลูกพยายามปอกกลั้วยด้วยตนเอง ท่านตอบสนองโดย
- เฉยๆ เนื่องจากเห็นว่าลูกการทำได้เองอยู่แล้ว
 - ชมว่าลูกเก่งที่ปอกกลั้วยด้วยตนเอง เอง
 - ไม่ค่อยได้สนใจในเรื่องนี้
 - บอกลูกว่าคราวหลังอย่าปอกเอง เดี๋ยวมือเปื้อน
6. เมื่อลูกพยายามรับประทานกลั้ย แล้วไม่ยอมปอกกลั้วยด้วยตนเอง
- ตำหนิหรือเบรี่ยงเทียนกับเด็กอื่น แล้วให้ปอกเอง
 - ปอกให้เอง หรือให้ฟี เลี้ยงปอกให้
 - เฉยๆ เดียวลูกก็ปอกเอง
 - พยายามกระตุนให้ลูกปอกเอง
7. เมื่อถึงเวลาอาบน้ำของลูก
- ท่านหรือฟี เลี้ยง เป็นผู้อาบให้แทนทุกครั้ง
 - ค่อยกำกับให้ลูกอาบเอง โดยไม่ได้ลงมือช่วยเหลือ
 - ลูกอาบน้ำเอง พ่อแม่ไม่ต้องช่วย
 - ให้ลูกอาบน้ำด้วยตนเอง เอง เท่าที่ลูกทำได้ เช่น ถูสบู่
8. ขณะอาบน้ำ เมื่อลูกจะถูสบู่ด้วยตนเอง เอง ท่านตอบสนองโดย
- ชม และสอนวิธีการถูให้ลูก
 - เฉยๆ เนื่องจากลูกควรทำการทำด้วยตนเอง เองอยู่แล้ว

- ค. เฉยๆ เนื่องจากไม่ได้ใส่ใจในเรื่องนี้
- ง. ลูกคุณเองไม่สะอาด แม่หรือพ่อจะถูให้
9. เมื่อถึงเวลาอ่านหน้า แล้วลูกไม่ยอมอ่านหน้าด้วยตนเอง
- ก. เฉยๆ เดี๋ยวลูกก็อ่านเอง
- ข. ตักเตือนบ้าน แล้วกระตุ้นให้อ่านเอง
- ค. ดูหรือตีแล้วสั่งให้ไปอ่านเอง
- ง. ไม่ว่าอะไร แล้วอ่านให้เอง หรือให้เพื่อเลี้ยงอ่านให้
10. เมื่อถึงเวลาแบ่งพันของลูก
- ก. ปล่อยให้ลูกแบ่งเอง โดยไม่ช่วยเหลือ
- ข. ให้ลูกแบ่งด้วยตนเองทุกครั้ง โดยไม่มีข้อแม้
- ค. ท่านแบ่งให้ลูกแทนทุกครั้ง เพราะเกรงว่าลูกจะทำไม่สะอาด
- ง. ซักซานให้แบ่งเอง โดยทำเป็นด้วยร่าง
11. เมื่อลูกพยายามแบ่งพันด้วยตนเอง ท่านตอบสนองโดย
- ก. ชม แล้วทำให้ดูเป็นด้วยร่าง
- ข. เฉยๆ เนื่องจากลูกแบ่งพันได้เองอยู่แล้ว
- ค. ไม่ชม เพราะการชมจะทำให้ลูกเหลิง
- ง. บอกลูกว่า ลูกยังแบ่งเองไม่สะอาด แม่หรือพ่อจะแบ่งให้เอง
12. เมื่อถึงเวลาแบ่งพัน แล้วลูกไม่ยอมแบ่งด้วยตนเอง
- ก. บอกลูกว่า ถ้าไม่แบ่งพันเองเดี๋วนี้ จะถูกทำโทษ
- ข. เฉยๆ ลูกจะแบ่งหรือไม่แบ่งก็ได้
- ค. แบ่งให้เอง
- ง. ซักซานให้แบ่งเอง
13. ในการแต่งตัวของลูก
- ก. ปกติ ท่านหรือพี่เลี้ยงจะเป็นผู้แต่งตัวให้ลูกเอง
- ข. ปล่อยให้ลูกแต่งตัวเอง โดยไม่ค่อยช่วยเหลือ
- ค. ลูกจะต้องแต่งตัวเองทุกครั้ง โดยท่านหรือพี่เลี้ยงจะค่อยควบคุมอยู่ใกล้ๆ
- ง. ให้ลูกแต่งตัวเอง เมื่อลูกต้องการจะทำ
14. เมื่อลูกพยายามแต่งตัวด้วยตนเอง ท่านตอบสนองโดย
- ก. บอกลูกว่า แม่หรือพ่อ ภูมิใจที่ลูกแต่งตัวได้ด้วยตนเอง
- ข. ไม่จำเป็นต้องชม เพราะลูกต้องทำเองอยู่แล้ว
- ค. มีภาระมากจนไม่มีเวลาดูแล เรื่องนี้
- ง. บอกลูกว่า แม่หรือพ่อจะแต่งตัวให้ดีกว่า

15. เมื่อลูกไม่ยอมช่วยเหลือตนเอง ในการแต่งตัวท่าน
- ไม่ว่าอะไร เพราะลูกยังเล็ก แล้วแต่ตัวให้ลูกเอง
 - เช่น สักครู่ลูกก็แต่งตัวเอง
 - พยายาม กระตุนให้ลูกทำเอง
 - คำหนีแล้วสิ่งให้แต่งตัวเองให้เรียบร้อย
16. ท่านฝึกให้ลูกไปปัสสาวะในที่ที่เหมาะสม (ในส้วม หรือกระถิน) โดย
- ปล่อยให้ลูกไปปัสสาวะเอง โดยไม่ช่วยเหลือ
 - บอกให้ลูกไปปัสสาวะในส้วมโดยอยู่ให้ความช่วยเหลือ เมื่อลูกต้องการ
 - ท่านหรือพี่เลี้ยง เป็นคนพาลูกไปส้วมทุกครั้ง เมื่อลูกป่วยปัสสาวะ
 - ค่อยกำกับให้ลูกไปปัสสาวะในห้องส้วมด้วยตนเองทุกครั้ง โดยไม่ช่วยเหลือ
17. เมื่อลูกไปปัสสาวะในที่ที่เหมาะสมได้ด้วยตนเอง
- บอกลูกว่าคราวหลังต้องบอกให้ท่าน หรือพี่เลี้ยง เป็นคนพาไป
 - ไม่แสดงท่าทีชื่นชม เพราะเกรงว่าลูกจะได้ใจ
 - ชมว่าลูกเก่งที่สามารถไปปัสสาวะในที่ที่เหมาะสม
 - เช่น เนื่องจากลูกทำได้เองอยู่แล้ว
18. เมื่อลูกไปปัสสาวะไม่ถูกที่หรือเล่น เพลินจนปล่อยให้ปัสสาวะรอด
- ไม่ได้จัดการ เพราะไม่เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ
 - ไม่ว่าอะไร ทำความสะอาดแล้วเปลี่ยนกางเกงให้ลูก
 - ลงโทษโดยการตี แล้วให้เปลี่ยนกางเกงเอง
 - ตักเตือนว่าคราวหลังถ้าป่วยให้เปลี่ยนในส้วม แล้วเปลี่ยนกางเกงให้

แบบส่วนบุคคลที่ 4 แบบสอบถาม พฤติกรรมการช่วยเหลือตนของเด็ก จำนวน 11 ข้อ
คำแนะนำในการตอบ กรุณาประเมินว่าบุตรของท่านคุณนี้แสดงพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองได้มากน้อยเพียงใดในชีวิตประจำวัน (เมื่อยที่บ้าน) โดยพิจารณาข้อนหลังไปในระยะเวลา
 1 เดือน ที่ผ่านมาว่า ถ้ากิจกรรมดังกล่าวเกิดขึ้น 7 ครั้ง บุตรของท่านมีพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเอง

เกณฑ์การพิจารณาระดับพฤติกรรม

ในแต่ละกิจกรรมจะมีสถานการณ์ต่างๆ ที่ประนีใน 4 ระดับคือ

- เด็กทำได้ด้วยตนเองทุกครั้ง หรือแทบทุกครั้ง หมายถึง เด็กมีพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองได้ 6-7 ครั้ง ใน 7 ครั้ง
- เด็กทำได้ด้วยตัวเองบ่อยครั้ง หมายถึง เด็กมีพฤติกรรมในการช่วยเหลือตนเองได้ 4-5 ครั้ง ใน 7 ครั้ง

ค. เด็กทำได้ด้วยตนเองบางครั้ง หมายถึง เด็กมีพฤติกรรมในการช่วยเหลือตนเอง ตั้งแต่ 1-3 ครั้ง ใน 7 ครั้ง

ง. เด็กไม่เคยทำด้วยตนเอง หมายถึง เด็กไม่เคยแสดงพฤติกรรมในการช่วยเหลือตนเอง

แบบส่วนภาระพฤติกรรมการช่วยเหลือตนของเด็ก

กิจกรรมในการช่วยเหลือตนของเด็ก	ทำด้วยตนเอง แบ่งทุกครั้ง ก. 6-7 ครั้ง	ทำด้วยตนเอง ข. 4-5 ครั้ง	ทำด้วยตนเอง เป็นบางครั้ง ค. 1-3 ครั้ง	ไม่เคย G. 0 ครั้ง
ลูกของท่านพยายามกระทำการกิจกรรมต่อไปนี้ด้วยตนเองหรือไม่				
- การรับประทานอาหาร				
1. การรับประทานอาหารด้วยช้อน (อาจหลงได้เล็กน้อย)
2. การปอกกล้วย
3. การปอกลิ้ม
- การทำความสะอาดร่างกายและการแต่งตัว				
1. การล้างมือ (อาจยังทำได้ไม่สะอาด)
2. การล้างหน้า (อาจยังทำได้ไม่สะอาด)
3. การแปรงพัน (อาจยังทำได้ไม่สะอาด)
4. การอาบน้ำ (อาจยังทำได้ไม่สะอาด)
5. การถอดเสื้อหรือการเกง (เช่น ถอดชุดชั้นใน)
6. การสวมเสื้อหรือการเกง (เช่น สัมชุดชั้นใน)
- การขับถ่าย				
1. ถ่ายอุจจาระได้ในที่ที่เหมาะสม (ท่านอาจต้องช่วยทำความสะอาดให้)
2. ถ่ายปัสสาวะได้ในที่ที่เหมาะสม (เวลากลางวัน)

แบบฟอร์มการคัดเลือกเด็กกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อสกุลเด็ก วัน เดือน ปีเกิด
 อายุ ปี เดือน
 ศูนย์พัฒนาการเด็ก
 วันที่ประเมินพัฒนาการ
 บิดาและมารดาของเด็ก อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันกับเด็กหรือไม่
 อายุบ้านเดียวกัน อายุคนละบ้าน อื่นๆ ระบุ

1. เด็กมีความพิการทางระบบประสาท หรือสมองหรือไม่ (เช่น บัญญาก่อน ออทิสติก ลักษณะแบบลึบ นั่งและเดินไม่ปกติ)
 ไม่มี มี ระบุ
2. เด็กมีความพิการในการได้ยิน หรือการพูดหรือไม่ (เช่น เป็นใบ้ หูหนวก)
 ไม่มี มี ระบุ
3. เด็กมีโรคเรื้อรัง หรือโรคประจำตัวหรือไม่
 ไม่มี มี ระบุ
4. เด็กเคยเจ็บป่วยรุนแรงในระยะเวลา 1 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่
 ไม่มี มี ระบุ
5. เด็กสามารถทำกิจกรรมต่อไปนี้ได้หรือไม่

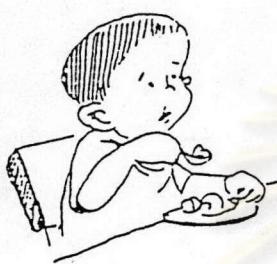
กิจกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	ผ่าน	ไม่ผ่าน	หมายเหตุ
- รับประทานอาหารด้วยช้อน (อาจกดได้เล็กน้อย)			
- ปอกกล้วย			
- ปอกส้ม			
- ล้างมือ (อาจทำได้ไม่สะอาด)			
- ล้างหน้า (")			
- แปรงฟัน (")			
- อาบน้ำ (")			
- การถอดเสื้อหรือการเกง เช่น ชุดชั้นใน			
- การสวมเสื้อหรือการเกง เช่น ชุดชั้นใน			
- ถ่ายอุจจาระได้ในที่ที่เหมาะสม (อาจต้องช่วยทำความสะอาดให้)			
- ถ่ายอุจจาระได้ในที่ที่เหมาะสม (เวลากลางวัน)			

ตั้งนิ่วคพัฒนาการและการเจริญเติบโตด้านการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

กินอาหารเองได้

วิธีทดสอบ ตามจากเมื่อร้องสังเกตเด็ก

การให้คะแนน ให้ผ่านถ้าเด็กกินอาหารได้เองอาจกินได้
เล็กน้อย โดยใช้

ก. ช้อน

ข. ช้อนสอง

ก. มือ

ง. ตะเกียบ

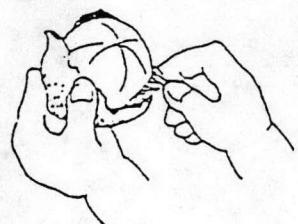
ปอกกลวย

ปอกกลวย

วิธีทดสอบ ตามจากเมื่อ

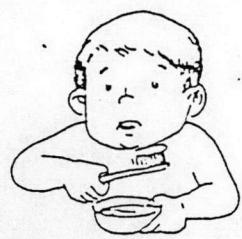
การให้คะแนน ให้ผ่านถ้าเด็กปอกกลวยกินเอง
ได้

วิธีทดสอบ ตามจากเมื่อ

การให้คะแนน ให้ผ่านถ้าเด็กปอกกลวย
ได้เอง

ห้ามความสุขอาการร่างกาย

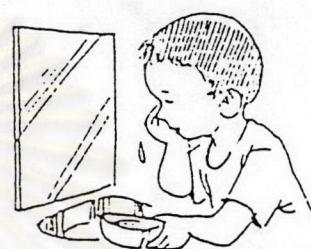

ก. แปรงฟัน

วิธีทดสอบ ตามจากเม หรือสังเกตเก็ง
การให้คั่มเป็น ให้ผ่านด้า เก็งห้ามความสุขอาการร่างกาย
ໄກ ไม่ว่าส่วนไหนเนื่องส่วนใด

ข. ล้างมือ

ค. ล้างหน้า

จ. ล้างก้น

ง. อาบน้ำ

ถอดคลื่นหรืออาการเก่ง

วิธีทดสอบ ตามจำแม หรือสังเกตเก็ง
การให้คั่มเป็น ให้ผ่านด้า เก็งถอดคลื่นหรืออาการเก่งໄດ້
ເອງ

สามเสือหรือการเกง

วิธีทดสอบ ตามจากแม่ หรือสังเกตเก็ก
การให้คั่วแบบ ให้ผ่านด้าเก๊กสามเสือหรือการเกง ได้
เช่น

สามเสือ

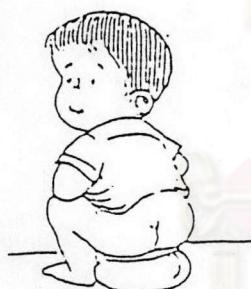

สามคนเกง

ด้ายอุจจาระภัย

วิธีทดสอบ ตามจากแม่
การให้คั่วแบบ ให้ผ่านด้าเก๊กไปด้วยอุจจาระในที่เหมาะ
สมใจ

ด้ายส์สาวะภัย

วิธีทดสอบ ตามจากแม่
การให้คั่วแบบ ให้ผ่านด้าเก๊ก ไปบัสสาวะในที่เหมาะสม
ใจ ในเวลาลงลับ

